

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

## वेस्सन्तरागीति

[क]

बात्तिसलक्खणूपेत,  
दातब्बं ददतं वर ।  
वेस्सन्तरत्त मापादि,  
सञ्चरं भवसागरे ॥

[ख]

द्वन्द्वन्द्वं सञ्चरन्ती,  
जनानन्दे यसोधीरे ।  
मद्वित्तं समुपागच्छि,  
त्वंपितेन भवणवे ॥

[ग]

तुम्हंदानि पवक्खामि,  
उपत्तिं नन्दिनिं तहिं ।  
दज्जहोवो ममोकासं,  
कवयो प्याभिनन्दथ ॥

१. एकनवुतेहितो कप्पे,  
विपस्सीनाम नायको ।  
विनेय्ये तारयंखेमं,  
लोके उप्पज्जिचक्खुमा ॥

२. खेमारामम्हि सम्बुद्धो,  
मिगदाये मनोरमे ।  
निस्साय बन्धुमर्तिसो,  
विहासि नगरंतदा ॥

३. रज्जंधम्मेन कारेसि,  
नगरेतम्हि बन्धुमा ।

राजातस्स दुवेधीता,  
आसुं सब्बङ्गसोभणा ॥

४. एकोहि एकदाराजा,  
बन्धुमस्स सुपेसयि ।  
सहस्सग्घनिकं सोण्ण-  
मालज्वा नग्घ चन्दनं ॥
५. अदासि बन्धुमाराजा,  
पिताजेड्वाय चन्दनं ।  
सोण्णमालं कनिड्वाय,  
तहिं वियाय धीतुया ॥
६. उभोतापीति चिन्तेसुं,  
नत्थत्थोवत तेहिनो ।  
भग्यवन्तस्स पूजेम,  
संपसादेन चेतसा ॥
७. ततोसाचन्दनं चुण्णं-  
कारापेत्वान जेड्ढका ।  
गन्त्वान विहारं सोण्ण,  
वण्णंपूजेसि नायकं ॥
८. विकिरित्वा तु सागन्ध,  
कुटियं सेसचन्दनं ।  
एवज्झि पत्थनं कासि,  
बुद्धमाता भवामहं ॥
९. कारेत्वा सोण्णमालंतु,  
उरच्छद पसादनं ।  
पूजेसि हेमवण्णंसा,  
भगवन्तं कनिड्ढका ॥
१०. एवम्पि पत्थनंकासि,  
इदंमम पसादनं ।  
सरीरे निच्चला ठातु,  
चरन्तिया भवाभवं ॥

११. उभोपि राजकञ्जाता,  
 ठत्त्वान यावता युक् ।  
 उपपज्जिंसु सोवग्गं,  
 चुतासुख पमोदनं ॥
१२. मनुस्सदेव लोकेसु,  
 संसरिंसु सुखंदुवे ।  
 एकनवुति कप्पानि,  
 मुच्चित्वा पायदुक्खतो ॥
१३. कस्सपस्स कालेतासु,  
 कनिट्ठा किकिराजिनो ।  
 धीता उरच्छदानाम,  
 हुत्त्वान परिनिब्बुता ॥
१४. जेट्ठका पन धीतासि,  
 किकिस्स राजिनो तहिं ।  
 धम्मनाम दमिता सा,  
 कोमार ब्रह्मचारिनी ॥
१५. ततोच वित्त्वान सा देव,  
 मनुस्सेसु पुनप्पुनं ।  
 संसरन्ती महेसीसि,  
 पूरिन्ददस्स एकदा ॥
१६. रत्तचन्दन लेपेन,  
 लिम्पित देहिनी हिसा ।  
 कतपुज्ज विसेसेन,  
 नामेन फुस्सतीहिता ॥
१७. देविन्दो अज्जदादिस्वा,  
 परिक्खीणायुकं वियं ।  
 देविं तं परिवारेन,  
 महता नेसिनन्दनं ॥
१८. सिरीसयन पिट्ठम्हि,  
 तंसयाविय माघवा ।

ठितो सयनपस्समिह,  
फुस्सति एतदब्रवी ॥

१९. वरेतेदसदस्सामि,  
फुस्सतेवरवणिक्के ।  
त्वंहिइच्छसियेलद्धं,  
लभापेस्सामितेवरे ॥

२०. सुत्वातं फुस्सतीदेवी,  
लोमहं सनरूपिनी ।  
खीणायुतमजानन्ती,  
अत्तनो एतदब्रवी ॥

२१. पापंनु त्वयि देविन्द,  
कतंमे अप्पियाथते ।  
रम्मामे चवनं इच्छं,  
मज्जेभणंति ईदिसं ॥

२२. नतेभद्दे कतंपापं,  
नचमे अप्पियातुवं ।  
पुज्जंतुते परिकखीणं,  
तस्मा ते वंदामहं ॥

२३. सन्तिके मरणं तुहं,  
विनाभावो भविस्सति ।  
पटिग्गणहाहि मे एते,  
वरेदस पवच्छतो ॥

२४. सक्कस्सवचनं सुत्वा,  
जात्वामरण मत्तनो ।  
वरेसा लद्धुमिच्छन्ती,  
देविन्दमेत दब्रवी ॥

२५. इतो चुतासहस्सक्खि,  
सीविराजनिवेसने ।  
महेसी फुस्सतीनाम,  
नीलनेत्ता यथामिगी ॥

२६. अस्सं नीलभमुकाहं,  
लभेय्यं पुत्तमुत्तमं ।  
धारेन्ति याचमेगब्भं,  
मज्झिमङ्गं अनुन्नतं ॥
२७. पलितान विरूहन्तु,  
अलम्बाच पयोरो ।  
कायेरजो नलिम्पेथ,  
वज्झज्वापि पमोचये ॥
२८. येयाचिता वराभदे,  
तयादस मयातव ।  
दिन्नाते तुट्ठचित्तेन,  
सब्बेलच्छसि मानुसे ॥
२९. ततोचवित्वान सादेव-  
लोका निब्बत्ति इच्छियं ।  
महेसिया पटिसन्धि-  
वसेन महराजिनो ॥
३०. दसमा सच्चयेनेसा,  
धीतरं महराजिनी ।  
हेट्ठासुसेतच्छत्तस्स,  
विजायि सेट्ठरूपिणिं ॥
३१. रत्तचन्दन लेपेन,  
एसालिम्पि तदेहिनी ।  
तेनस्सा ब्राह्मणानामं,  
अकंसु फुस्सतीइति ॥
३२. सज्जाकार दोळारुळ-  
मङ्गलादीनि कातुन ।  
महता परिहारेन,  
पोसंसु खत्तियानियो ॥
३३. मधूरखीर सम्पन्ना,  
सिनिद्धपीण योब्बना ।

धातियो खत्तियानीतं,  
खीरंपायिसु यापनं ॥

३४. सङ्कमन्तीव वुद्धासा,  
अङ्काअङ्कं कराकरं ।  
राजकज्जाच तोसिंसु,  
नच्चगीतेहि नाटकी ॥

३५. देवच्छरावरूपेन,  
सुभासोळस वस्सिका ।  
हरन्ती नेत्तरसंसा,  
पस्सन्तानंसुखेधिता ॥

३६. सिविरट्टे तदारज्जं,  
सिविराजा जेतुत्तरे ।  
कारेसिसिञ्चयोनाम,  
पुत्तोतस्स महायसो ॥

३७. वयप्पत्तो भिरूपोसि,  
देवपुत्तोव सिञ्चयो ।  
अरोह परिणाहेन,  
नानासिब्बेसु कोविदो ॥

३८. सिञ्चयस्स निय्यादेसि,  
रज्जंपुत्तस्स अत्तनो ।  
जीवन्तो पस्सितुराज-  
सिरिंइच्छं महारहं ॥

३९. आनेत्वा मदराजस्स,  
धीतरं फुस्सतिंतहिं ।  
सोळसित्थि सहस्सानं,  
महेसिंकसि जेट्टिकं ॥

४०. फुस्सतीसिञ्चयोज्जोज्ज-  
मुखंदेपियचक्खुना ।  
पस्समानावअच्छिंसु,  
अज्जमज्जपियंवदा ॥

४१. अथचिन्ति यदेविन्दो,  
दिन्नाफुस्सतियामया ।  
वरादस तेसुपुत्त-  
वरोनहिसमिज्झति ॥
४२. समिज्झा पेसामिएतंति,  
अजेय्येभिदसालये ।  
उपधारित्थतिस्साय,  
पुत्तभावारहंमरुं ॥
४३. चवित्वाहुउद्धंगामी,  
बोधिदेवोततोतहिं ।  
ब्रह्मंगन्त्वासहस्सक्खी,  
तस्सतंएतदब्रवी ॥
४४. इतो भो सुगतिंगच्छ,  
अनुकम्पाहिमरिस ।  
सिज्जयंदेवियंतस्स,  
सन्धिं गणहजुतिन्धर ॥
४५. अज्जेपि सट्ठिसहस्स-  
देवे चवन धम्मिने ।  
उपसङ्गम्म सोयाचि,  
गच्छहो सुगतिंइति ॥
४६. बोधिसत्तोच अज्जेच,  
साधूति सम्पटिच्छिसुं ।  
ततोचुता चतेदेवा,  
आगुं मानुसकंइमं ॥
४७. फुस्सत्यंहि महासत्तो,  
निब्बत्ति पटिसन्धिया ।  
कुलेस्वज्जेच मच्चानं,  
निब्बत्तिसु विसुंविसुं ॥
४८. कुच्छिङ्गते महासत्ते,  
देवी दो हळिनीअहु ।

दातुकामा महादानं,  
विसज्जिय बुहुंधनं ॥

४९. राजमन्दिरद्वारम्हि,  
वेमज्जेनगरस्सच ।  
चतुद्वारेसुछदान-  
सालायो देय्यपूरिता ॥

५०. कारापेत्त्वान छस्सत-  
सहस्सानि दिनेदिने ।  
विसज्जित्वान सब्बेसं,  
इच्छन्ती आसिदातवे ॥

५१. उत्तातं कारणंराजा,  
पक्कोसाविय ब्राह्मणे ।  
निमित्त पाठकेपुच्छि,  
किं भविस्सतीतिजातवे ॥

५२. जानाम नो महाराज,  
गतोकुच्छिम्हि देविया ।  
हेहित्य भिरतोदाने,  
एवंवदिंसु ब्राह्मणा ॥

५३. ब्राह्मणानं वचोसुत्वा,  
नरिन्दो तुट्ठमानसो ।  
दानंअदासि छदान-  
सालायो सुट्ठमाविय ॥

५४. पटिसन्धिगहणम्हा,  
बोधिसत्तस्स विञ्जुनो ।  
पट्टायण्णव वेगोव,  
लाभोळारो अनप्पको ॥

५५. पण्णाकारं पहिणिसु,  
राजिनो जम्बुमण्डले ।  
बोधिसत्ता नुभावेन,  
नानारट्ठिन्दखत्तिया ॥



५६. परिहारं पवच्छेसि,  
महेसिं पटिसन्धिनिं ।  
राजासुखं वसापेसि,  
कारेसिइच्छित्तिच्छित्तं ॥

५७. बुद्धङ्कुरानुभावेन,  
जनासुं मोदमानसा ।  
कालेवस्सतिमेघोपि,  
सुभिक्खोसमयोअहु ॥

५८. सद्धिपुत्तेन जुण्हाय,  
किळन्तियावमातुया ।  
महन्तीरतिसब्बेसं,  
जनानंविपुलातहिं ॥

५९. गब्भंहि धारेन्तीदेवी,  
दसमासम्हिपूरिते ।  
नगरंदट्टु कामासि,  
तदारोचेसिराजिनो ॥

६०. साधुभद्देति वत्त्वान,  
पुरंदेव पुरंविय ।  
राजा अलङ्कुरापेसि,  
देविया पितिवट्ठनं ॥

६१. आरोपिय ततोदेविं,  
विचित्तं लक्खिकंरथं ।  
पदक्खिणं कारापेसि,  
नगरं सब्बलङ्कितं ॥

६२. वेस्सानं वीथियामज्झे,  
ठानाठानं पथापथं ।  
चलिसु कम्मजावाता,  
चरन्तियाव देविया ॥

६३. उत्वामच्चापवत्तितं,  
रज्जोरोचिसुसीघसो ।

सुतिगेहंकारापेसि,  
तंवीथियंवसिञ्चयो ॥

६४. तत्थसावसमानाव,  
विजायिअकुतोभया ।  
निम्मलंसुसुद्धंपुत्तं,  
सुवण्णक्खन्धसन्निभं ॥

६५. अक्खीनिउम्मिलित्वान,  
निक्खन्तोमातु कुच्छितो ।  
पसन्नप्पियाकारेन,  
पस्सित्तमातुयामुखं ॥

६६. अम्म दानं ददिस्सामि,  
अत्थिनु किञ्चि तेधनं ।  
हत्तंसो पसारेत्त्वान,  
इतिब्रवितहिं मुहुं ॥

६७. सुत्वामोदिय तंमाता,  
देहिदानं यथिच्छितं ।  
ताताति तस्सपादासि,  
सहस्सत्थविकंतहिं ॥

६८. महोसध वेस्सन्तर-  
महासिद्धत्थ जातिसु ।  
कथेसि मातराबोधि-  
ससत्तो जातक्खणेतिसु ॥

६९. अच्छेर मब्भुतंदिस्वा,  
जनमोदिं सुतावदे ।  
अप्फोटेन्तो हसन्ताच,  
जयनादं पनादयुं ॥

७०. वेस्सन्तरोति ह्यायिसु,  
नामग्गहण मङ्गलं ।  
सङ्ख्खता ब्राह्मणातस्स,  
जातत्ता वेस्सवीथियं ॥

७१. विजात दिवसेतस्स,  
एकाआकासचारिनी ।  
हत्थिनीहि सब्बसेतं,  
एकं कुञ्जरपोसकं ॥
७२. बोधिसत्ता नुभावेन,  
आनेत्वा मङ्गलसम्मत्तं ।  
थपेत्त्वान पक्कामि,  
हत्थिसालाय साधुकं ॥
७३. उप्पन्नत्तामहासत्तं,  
तस्सकत्त्वानपच्चयं ।  
अकंसुनागरानामं,  
समग्गापच्चयोइति ॥
७४. तद्दिनेवविजयिसु,  
अमच्चानंकुमारका ।  
गेहेसुसठिसहस्सा,  
महासत्तसजातका ॥
७५. अतिदीघादयोदोसे,  
विवज्जेत्त्वानसिञ्चयो ।  
कुमारंचतुस्सठिका,  
उपट्ठापेसिधातियो ॥
७६. अलम्बत्थनियोचेता,  
भिरूपायोब्बनेठिता ।  
आसुंमधुरथज्जायो,  
संसुद्धासेट्ठकोलियो ॥
७७. सुसुसट्ठिसहस्सानं,  
एकेकाधातियोतथा ।  
बुद्धङ्कुरसजातानं,  
उपट्ठापेसिसुन्दरा ॥
७८. सद्धिं सट्ठिसहस्सेहि,  
कुमारेहिमहायसो ।

महतापरिवारेन,  
संवट्टिबोधिस्तत्त्वो ॥

७६. राजासतसहस्सगघ-  
निकं सुसुपिळन्धनं ।  
कारापेत्वाविभूसेसि,  
अत्तजंदाननन्दनं ॥

८०. ओमुज्जित्वानधातीनं,  
तंचतुप्पञ्चवस्सिको ।  
अदासिसोमहासत्तो,  
बोधिं अपेक्खमानसो ॥

८१. पुनतंताहिधातीहि,  
दिय्यमानंपिसादरं ।  
नसोगण्हित्थकुमारो,  
दिन्नेसुअनपेखवा ॥

८२. आरोचिसुपवत्तितं,  
रज्जोताधातियोतदा ।  
सुत्वामुदितचित्तेन,  
तंसोथोमित्थअत्तजं ॥

८३. पुत्तेनममदिन्नंतं,  
ब्रह्मदेय्यंपिळन्धनं ।  
तुम्हाकंसन्तकंहोतु,  
इच्चापिब्रविसिञ्चयो ॥

८४. पुनापरंपिकारेत्वा,  
पादासिपुत्तनन्दनो ।  
पुत्तस्सदातुकामस्स,  
सुविचित्तपिळन्धनं ॥

८५. ओमुज्जित्वानएतंपि,  
धातीनंदासिदायको ।  
दारकोतुट्ठचित्तेन,  
सब्बज्जुतप्पियायनो ॥

८६. एवंवुत्त नयेनेव,  
नव वारे पिळन्धनं ।  
दहरोदासि धातीनं,  
नाथानाथ परायनो ॥
८७. अट्टवस्सि ककालेतु,  
एवंचिन्तोसि बुद्धिमा ।  
निसिन्नो सिरिसयनो,  
पासादो परिमण्डले ॥
८८. देमिबाहिर दानंव,  
नताव मम मानसं ।  
परितो सेतिएवज्झि,  
अज्झत्तिकंददामहं ॥
८९. सचेमं कोचियाचेय्य,  
सीसंस मोळिमुत्तधं ।  
छिज्ज तं तस्सदज्जेय्यं,  
नहेय्यं लीनचेतसो ॥
९०. हदयंमम याचेय्य,  
भिन्दित्वा असिनाउरं ।  
नीहरित्वानतंतस्स,  
दज्जेय्यं तुट्ठमानसा ॥
९१. अक्खीनि ममयाचेय्य,  
उप्पाटेत्त्वान तावदे ।  
सत्थेन तस्सदज्जेय्यं,  
सलोहितानि तानिमे ॥
९२. हत्थेपादेचकण्णेच,  
याचेय्यममसाधुकं ।  
छिन्दित्वा तानिदज्जेय्यं,  
तस्सपूरे मनोरथं ॥
९३. मंसंमेकोचियाचेय्य,  
सीघंसब्बसरीरतो ।

खण्डाखण्डं छिन्दित्वान,  
दज्जे मंसं सलोहितं ॥

१४. होहित्वंममदासोति,  
वदेय्यकोचिचेतहिं ।  
सयंआमातिसावेत्वा,  
अत्तानंपि ददामहं ॥

१५. तस्सेवं चिन्तयन्तस्स,  
कम्पित्थ पथवीमहा ।  
समन्तागज्जमानायं,  
मत्तोव कुञ्जरोवने ॥

१६. मेरुराजो नमित्वान-  
भिमुखोव जेतुत्तरं ।  
नगरं ठासि सेरित-  
वेत्तङ्कुरोव तावदे ॥

१७. महीसद्वसन्तासेन,  
मेघोपावस्सि तावदे ।  
घनवस्संमहाधारं,  
गज्जमानो दिसोदिसं ॥

१८. निच्छरिंसु बहूविज्जु-  
लतायोच समन्ततो ।  
इन्दचापा उड्डहिंसु,  
उक्कापातो तदा अहु ॥

१९. अण्फोटेसि तहिंदेव-  
राजातुड्डो सुजम्पति ।  
साधुसाधूति सावेसि,  
महाब्रह्मा कतञ्चली ॥

१००. ब्रह्मलोका तदायाव,  
इतोपथवि मण्डला ।  
अच्छेरं अब्भुतं आसि,  
एककोलाहलं महा ॥

१०१. एवंजि नेकब्भूतानि,  
जनेत्त्वान महाजनं ।  
हासयं सुसुखंवट्ट-  
मानोसोळस वस्सिको ॥

१०२. कुमारो सब्बसिब्बेसु,  
कोविदोच पारङ्गतो ।  
फुल्लसालोव सोभन्तो,  
वण्णेन वयसा तदा ॥

१०३. अथस्स दातुकामोव,  
रज्जंमन्तिय देविया ।  
पितासि सिञ्चिराजत्ते,  
पुत्तंसोळस वस्सिकं ॥

१०४. महरट्ठे तदामह-  
राजकुला भिवणिनिं ।  
नेत्वामहे सित्तेमहिं-  
भिसिञ्चि धम्मचारिनिं ॥

१०५. महीमातुलधीतासा,  
भगिनी मन्दहासिनी ।  
वेस्सन्तरकुमारस्स,  
सेट्ठलक्खणधारिनी ॥

१०६. पुब्बउट्ठायिनी मही,  
निच्चं पच्छानिपातिनी ।  
मनापचारिनी देवी,  
किंकार पटिसाविनी ॥

१०७. सोळसित्थि सहस्सातं,  
महिंसब्बङ्ग सोभणं ।  
नच्चवादित गीतेहि,  
परिचारिंसु सब्बदा ॥

१०८. वेस्सन्तरो महाराजा,  
रज्जेभि सित्तकालतो ।

पठाय दानसालायो,  
छद्धानं दासिकारिय ॥

१०९. महादानं पवत्तेसि,  
विस्सज्जन्तो दिनेदिने ।  
सम्मोदमानो छस्सत-  
सहस्सानि धनानिसो ॥

११०. एवंदाने रमन्तस्स,  
महेसीतस्सराजिनो ।  
पुत्तंविजायिअपर-  
भागेमद्दी सुदस्सनं ॥

१११. सम्पटिच्छिंसु विजात-  
कालेतं सोण्णसन्नितं ।  
सोण्ण जालेनतेनस्स,  
नामंजालीति वोहरुं ॥

११२. पदसा गमने काले,  
पुत्तस्स तस्सजालिनो ।  
विजायि धीतरंएकं,  
नारीनं सेट्ठंसम्मत्तं ॥

११३. कण्हाजिनेन धीतंतं,  
सम्पटिच्छिंसु सादरं ।  
तेनस्सा धितुयानामं,  
कण्हाजिनाति वोहरुं ॥

११४. महता परिवारेन,  
वुद्धिन्वारियंसु तेदुवे ।  
सयन्ता नच्चगीतेन,  
नच्चगीत पबोधना ॥

११५. महासत्तोहि मासस्स,  
छक्खत्तुं दानमण्डपे ।  
ओलोकेसि अलङ्कित-  
हत्थिक्खन्ध वरेठितो ॥



११६. तहिं कलिङ्करट्टमि,  
 दुब्बुट्टिका भयानका ।  
 सस्सानि नसम्पज्जिंसु,  
 दुब्बिक्खो समयोअहु ॥

११७. चोरकम्मं अकरिंसु,  
 असक्कोन्ताव जीवितुं ।  
 जना निगमगामेसु,  
 विलुम्पन्ति दामरिका ॥

११८. कलिङ्करट्टं सकलं,  
 दुब्बिक्खभयपीळितं ।  
 घटे विलोलपारीव,  
 सङ्खुम्भित्थ अनाथकं ॥

११९. नेगमा जानपदासब्बे,  
 नागराच समग्गता ।  
 राजङ्गणे उक्कोसिंसु,  
 दुब्बिक्खभय चोदिता ॥

१२०. तदासुत्त्वान तंराजा,  
 सीघंउब्बिग्ग मानसा ।  
 कोयंसद्दोति पुच्छित्थ,  
 महामच्चे सकन्तिके ॥

१२१. आरोचयिंसु राजानं,  
 पवत्तिं तंअसेसतो ।  
 राजापि पटिजानासि,  
 मेघं वस्सापये-इति ॥

१२२. ततोसो पत्थनंकासि,  
 समादिय उपोसथं ।  
 देवं वस्सापनत्थाय,  
 सत्ताहंसत्तकारुणो ॥

१२३. नहिएवंपिसोसक्खि,  
 वस्सापेतुं नरिस्सरो ।

मेघंकलिङ्क रट्टम्हि,  
दुब्बुट्टिकाव जायहि ॥

१२४.ततोसो सन्निपातेत्वा,  
नागरे एतदब्रवी ।  
वसापेतुं नसक्कोमि,  
देवं किं नुकरे-इति ॥

१२५.तदाएवमवोचिंसु,  
नराकलिङ्कराजिनो ।  
देवं वस्सापनत्थाय,  
सुभिक्षकालकामिनो ॥

१२६.सिविरट्टेमहाराज,  
रज्जेधम्मनेयोठितो ।  
जेतुत्तरेमहावेस्स-  
न्तरो सिञ्चयओरसो ॥

१२७.दानेसुभिरतोहेस,  
किरमङ्गलकुञ्जरो ।  
तस्सत्थिपच्चयोनाम,  
पवरोसब्बपण्डरो ॥

१२८.गतठानेकुञ्जरस्स,  
तस्सेकन्तेनखत्तिय ।  
पावस्सिकिरगज्जन्तो,  
महामेघोसविज्जुको ॥

१२९.पेसेत्वाब्राह्मणेर्राज,  
याचापेतुंसुपण्डरं ।  
हत्थिंवट्टितितंतेन,  
सीघंपेसेहिराह्मणे ॥

१३०.सम्पटिच्छियसाधूति,  
सुत्वातंतुट्ठमानसो ।  
राजङ्गणम्हिराजासो,  
सन्निपातेसिब्राह्मणे ॥

१३१. गुणवर्णोहिसम्पन्ने,  
विचिन्तित्वानब्रह्मणे ।  
अद्वुतेसुराजातेसं,  
नेकंदासिपरिब्वयं ॥

१३२. आनेथकुञ्जरंभोन्तो,  
वेस्सन्तरस्ससन्तिकं ।  
गन्त्वायाचिय-एवंते,  
राजावत्त्वानपेसयिं ॥

१३३. ब्राह्मणा अद्वुराजानं,  
तेकत्त्वान पदक्खिणं ।  
गच्छिंसु जेतुत्तरं नागं,  
नेथुं सब्बङ्गसुन्दरं ॥

१३४. अनुपुब्बेन गन्त्वान,  
तेपापुणिसु ब्राह्मणा ।  
जेतुत्तरं भुञ्जमाना,  
दानसालासु अच्छयुं ॥

१३५. ततोपुण्ण मदिनम्हि,  
कत्वासरीरमत्तनो ।  
तेपंसुमक्खितंआगुं,  
पाचीनद्वारमण्डलं ॥

१३६. संयाचिस्सामनागन्ति,  
चिन्तमानावराजिनो ।  
आगमेन्ताआगमनं,  
तत्थअच्छिं सुब्राह्मणा ॥

१३७. दानगं ओलेकेय्यन्ति,  
तदासुर सभोजनो ।  
पातोनूत्वा महासत्तो,  
अलङ्कारेन लङ्कारि ॥

१३८. अलङ्कृत हत्थिक्खन्धं,  
अरुह्य अगमाततो ।

राजा पुरत्थिमं द्वारं,  
परिसाय महन्तिया ॥

१३९. महन्ति परिसंदिस्वा,  
भिता उब्बिग्ग मानसा ।  
तत्थोकासं नलभिसु,  
याचितुं ब्राह्मणा तहिं ॥

१४०. तम्हा दक्खिणद्वारं ते,  
सङ्कमित्वान उन्नते ।  
पदेसे सेट्ठराजानं,  
आगमेसुं ठिता ततो ॥

१४१. ओलोकेत्त्वान पाचीन-  
दारम्हि दानमण्डपे ।  
हत्थिक्खन्धगतो राजा,  
द्वारमा गञ्चिदक्खिणं ॥

१४२. राजानं आगतं दिस्वा,  
पसारेत्त्वान ब्राह्मणा ।  
हत्थे “वेस्सन्तरोजेतु”  
तिक्खत्तुं इति भासिंसु ॥

१४३. जयसद्वं पनादन्ते,  
राजादिस्वान ब्राह्मणे ।  
हत्थिं तेसं ठितठानं,  
पाजेसि दानमानसा ॥

१४४. हत्थिक्खन्धे निसिन्नोव,  
पसन्नेन मुखेनसो ।  
म्हितपुब्बं ततोवोच,  
गिरेवं हदयङ्गमं ॥

१४५. दक्खिणावट्टसङ्केन,  
बाहुंपग्गय्ह दक्खिण ।  
पुरतो मम तिट्ठन्ता,  
किं मयाचन्ति ब्राह्मणा ॥

१४६. एवंसीधम वोचिसु,  
पहट्टा ब्राह्मणा तहिं ।  
रतनंराज याचाम,  
कुञ्जरं सब्बपण्डरं ॥

१४७. इदं सुत्त्वानसोचिन्ति,  
अज्झत्तिकं पिदातवे ।  
अहमिच्छामितेदानि,  
ममं याचन्ति बाहिरं ॥

१४८. इदानि पूरयिस्सामि,  
याचन्तानं मनोरथं ।  
एवंचिन्तियसोभासि,  
हत्थिक्खन्धठितो इति ॥

१४९. देमितं नविकम्पामि,  
यमंयाचन्ति ब्राह्मणा ।  
केलास सदिसं सेतं,  
अलङ्कतं गजुत्तमं ॥

१५०. हत्थिक्खन्धा ततो रुह,  
राजा चागाधिमानसो ।  
ओलोकेसितिक्खत्तुंतं,  
कत्वा नागं पदक्खिणं ॥

१५१. गहेत्वा सोण्णभिङ्गारं,  
सुगन्धोदक पूरितं ।  
अह्वायि एथ भोन्तोति,  
कुञ्जरं एस दातवे ॥

१५२. गहेत्वा रजतदाम-  
सदिसं सेत हत्तिनो ।  
सोण्डंठपिय हत्थेसु,  
ब्राह्मणानं गजिस्सरो ॥

१५३. सालङ्कतं महानागं,  
पातेत्वा दक्खिणोदकं ।

अदासि सेट्टदन्तिंतं,  
असल्लिनेन चेतसा ॥

१५४.सद्धिं वीसतिलक्खेन,  
चतुलक्खानि अग्घति ।  
अलङ्कारोहि नागस्स,  
नानारतनचित्तितो ॥

१५५.अथापिअनग्घा होन्ति,  
छळेव अङ्कुसादिसु ।  
मणयो वारणोचापि,  
अनङ्गो सत्तनग्घिका ॥

१५६.यतावुत्त रतनेहि,  
सद्धिं अदासि कुञ्जरं ।  
नागोपियोपि तेनेव,  
ततो सब्बञ्जुतं पियं ॥

१५६.अथापि पञ्चसतानि,  
परिचारानि हत्थिनो ।  
कुलानि हत्थिगोपेहि,  
सद्धिं अदासि सादरं ॥

१५८.वेस्सन्तरेन दिन्नम्हि,  
सेत मङ्गल कुञ्जरे ।  
अचेतनापिनादेन्ती,  
मेदनी सम्प कम्पथ ॥

१५९.तहिं भीसनकं आसि,  
नानं लोमहंसनं ।  
महन्तो विपुलो घोसो,  
खुम्भित्थ सकलं पुरं ॥

१६०.महीसदसन्तासेन,  
मेघो पावस्सि तावदे ।  
घनवस्सं महाधारं,  
गज्जमानो दिसो दिसं ॥

१६१. निच्छरिंसु बहूविज्जु-  
लता योच समन्ततो ।  
इन्दचापा उडुहींसु,  
उक्कापातो तदा अहु ॥

१६२. हत्थिं लब्धानते तुट्ठा,  
ब्राह्मणा किरदक्खिणा-  
द्वारा नगर मज्झेन,  
गजक्खन्ध गतानयुं ॥

१६३. महाजनपरिवारे,  
गजारुळ्हेट्टु ब्राह्मणे ।  
पस्सिं सुनागरा सब्बे,  
तदाते एतदब्रवुं ॥

१६४. अम्हाकं कुज्जरं हम्भो,  
आरुळ्हा वो इधागता ।  
दिन्नोयं केन तुम्हाकं,  
कदा लब्धो कुतो-इति ॥

१६५. वेस्सन्तरेन दिन्नो नो,  
कथंतुम्हे वदिस्सथ ।  
नकथेय्याम वित्थारं,  
गच्छेम नगरं मयं ॥

१६६. एवंवत्त्वा निक्खमिंसु,  
द्वारेन उत्तरेनते ।  
चित्तं विलोल मानाव,  
नागरानं कलिङ्कजा ॥

१६७. तदाहि नागरा सब्बे,  
बोधिसत्तस्स कुज्झिता ।  
राजद्वारे सन्निपच्च,  
उपक्कोसमकंसु ते ॥

१६८. अधम्मेनेव भोन्तो नो,  
नागं रट्ठस्स पूजितं ।

अदावेस्सन्तरोदुट्ठ-  
ब्राह्मणानमलङ्कृतं ॥

१६९. सङ्खुम्भितचित्ता सब्बे,  
ततो नगरवासिनो ।  
गन्त्वा सिञ्चयराजस्स,  
सन्तिकं एवमब्रवुं ॥

१७०. विधमंदेवतेरट्ठं,  
पुत्तो वेस्सन्तरोतव ।  
कतंसो कुञ्जरं दासि,  
सिविरट्ठस्स पूजितं ॥

१७१. कथंसो वारणं दासि,  
सेतं केलाससन्निभं ।  
पण्डुकम्पलसञ्छन्नं,  
जय भूमि विजनानं ॥

१७२. सचे सो दातुमिच्छेय्य,  
अन्नं पाणञ्च भोजनं ।  
वत्थं सेनासनं सोण्णं,  
युत्तं दातुं यथिच्छितं ॥

१७३. सचेत्वं न करिस्ससि,  
सिवीनं वचनं इदं ।  
मञ्जेतं सहपुत्तेन,  
सिवीहत्ये करिस्सरे ॥

१७४. तज्जमानाहि एवञ्चि,  
सुत्वा सिवीहि भासितं ।  
मज्जित्थ सिञ्चयो पुत्तं,  
मारेतुं इच्छरे इति ॥

१७५. एवं व्याकासि तेनेव,  
सीघं विब्भन्त मानसो ।  
पुत्तपेम चोदितो सो,  
सोकसल्ल समप्पितो ॥



१७६.कामं जनपदो सब्बं,  
रट्ठञ्चापि विनस्सतु ।  
नाहं सिवीनंवचना,  
पब्बाजेय्यं ममत्रजं ॥

१७७.कथं हं तम्मि दुब्भेय्यं,  
सन्तोसो सुद्धचेतसो ।  
पुत्तंकथञ्च निदोसं,  
सत्थेन घातये मम ॥

१७८.सिवयो तस्स सुत्त्वान,  
भासितं पुत्तगिद्धिनो ।  
अवोचुं विसट्ठा वीत-  
भहाएवं यथातथं ॥

१७९.मानं दण्डेन सत्थेन,  
नापि सो बन्धनारहो ।  
पब्बाजेहि वनं रट्ठा,  
वड्ढे वसतु पब्बते ॥

१८०.तदाचिन्तयि सोराजा,  
नयुत्तं पनूदेतवे ।  
छन्दं हि सिविनं दानि,  
ततो वोच सुभासितं ॥

१८१.यथाछन्दं करेय्यामि,  
रट्ठ पब्बाजयेथ तं ।  
एकोकासञ्च याचाम,  
रत्तिं सो वसतं इमं ॥

१८२.अमन्तेतु यथाकामं,  
कण्हाजिनाय जालिना ।  
तथाच महिया सद्धिं,  
कामेच परिभुञ्जतु ॥

१८३.ततो रत्या विवसाने,  
सूरियुगमनेसति ।

समग्गा सिवयो हुत्वा,  
रट्ठा पब्बजयन्तु तं ॥

१८४.प्रच्चागज्झुं तदा सब्बे,  
सिवयो तुट्ठमानसा ।  
सम्पटिच्छित्त्वान साधूति,  
वचनं सिविराजिनो ॥

१८५.ततोसो सिज्चयोएकं,  
कत्तारं पुत्तसन्तिकं ।  
सासनं पेसनत्थाय,  
तुरितं एवमब्रवी ॥

१८६.उट्ठेहि कत्ते तरमानो,  
गन्त्वा वस्सन्तरं वद ।  
सिवयो देव तेकुब्धा,  
नेगमाच समागता ॥

१८७.अस्मा रत्या विवसाने,  
सूरियुग्गमने सति ।  
समग्गा सिवयो हुत्वा,  
रट्ठा पब्बाजयन्तितं ॥

१८८.सकत्ता तरमानोव,  
सिविराजेन पेसितो ।  
उपागमि पुरंरम्मं,  
वेस्सन्तर निवेसनं ॥

१८९.तत्थदस कुरंसो,  
रममानं सके पुरे ।  
परिकिण्णं अमच्चेहि,  
तिदसानं व वासवं ॥

१९०.वन्दित्वा रोदमानोसो,  
कत्ता वेस्सन्तरं ब्रवी ।  
दुक्खं ते वेदयिस्सामि,  
मामेकुज्झ रथेसभ ॥

१९१. अस्मारत्या विवसाने,  
सूरियुग्गमने सति ।  
सिवयो देव तेकुब्धा,  
रट्ठा पब्बाजयन्तितं ॥

१९२. सुत्त्वान भासितं एतं,  
हसमानो पमोदयं ।  
एवंपुच्छित्थ कत्तारं,  
वेस्सन्तरो सुधीतिमा ॥

१९३. किस्मिं मे सिवयो कुब्धा,  
यं नपस्सामि दुक्कटं ।  
तंमे कत्ते वियाचिक्ख,  
कस्मा पब्बाजयन्ति मं ॥

१९४. तहिं कत्ता इदं वोच,  
हत्थिदानेन कुज्झरे ।  
खीयन्ति सिवयो राज,  
तस्मा पब्बाजयन्ति तं ॥

१९५. तंसुत्त्वान महासत्तो,  
दानेसु थीरमानसो ।  
वचनं म्हितपुब्बं सो,  
कत्तारं एतदब्रवी ॥

१९६. हदयं चक्खुमहं दज्जं,  
बाहुंपि दक्खिणं मम ।  
हिरज्ज मणिसोण्णादिं,  
नकिं बाहिरकं धनं ॥

१९७. कामंमंसि वयोसब्बे,  
पब्बाजेन्तु हनन्तुवा ।  
नेवदाना विरमिस्सं,  
कामंछिन्दन्तु सत्तथा ॥

१९८. ततोसो देवताविट्ठो,  
कत्तामग्गम देसयि ।

पब्बाजितानं सब्बेसं,  
गतपुब्बं पुराणकं ॥

१९९.कोन्तीमाराय तीरेन,  
गीरिमा रञ्जरं पति ।  
येनपब्बाजितायन्ति,  
तेनगच्छतु सुब्बतो ॥

२००.तंसुत्त्वान बोधिसत्तो,  
साधूति सम्पटिच्छिय ।  
एकोकासं नागरानं,  
याचेतुं एवमब्रवी ॥

२०१.दानंसत्तसतकंहं,  
कत्तेदज्जं सुवेततो ।  
परस्वे निक्खमिस्सामि,  
रत्तिंदिवं खमन्तुमे ॥

२०२.साधुदेवपवक्खामि,  
खमापेतुंनिसादिवं ।  
नागरानंतिवत्त्वान,  
तदाकत्तापिपक्कमि ॥

२०३.महासत्तोमहायेन-  
कुत्तंसकलकम्मिकं ।  
पक्कोसावियस्वेदानं,  
एवंब्याकासिदातवे ॥

२०४.हत्थीअस्सेरतेइत्थी,  
दासीदासेचधेनुयो ।  
पटियादेहित्वंसत्त-  
सतेचागायमारिस ॥

२०५.अथोनानप्पकारानि,  
अन्नपानानिसब्बसो ।  
सुरंपि पटियादेहि,  
सब्बंदातब्बयुत्तकं ॥

२०६. एवं सो व्याकरित्वान,  
पेमचित्तेन चोदितो ।  
एको वमद्वियारम्मं,  
पासादमभिरूहथ ॥

२०७. रत्तचन्दन गन्धेहि,  
गन्धोदकेहिवासितं ।  
सोपावेक्खिसिरीगब्भं,  
मद्दीदेवीनिवासनं ॥

२०८. मद्दीदिस्वान आयन्तं,  
म्हितानेन सामिकं ।  
उट्ठासि आसनासीघं,  
रेणुमत्तावकिन्नरी ॥

२०९. उट्ठाहित्वान सामद्दी,  
वामहत्थेसु राजिनो ।  
दक्खिणे न सहत्थेन,  
गणिहत्थमन्दहासिनी ॥

२१०. ततो सिरिसयनमिह,  
नसिन्नंसकसामिकं ।  
बीजयन्तीवसाट्ठासि,  
मद्दीसज्जतवासिनी ॥

२११. मद्दिं अङ्केट्टपेत्वाथ,  
गण्हं हत्तेसु देविया ।  
मुखं मुखेन कत्त्वान,  
राजामन्दमभासथ ॥

२१२. यन्ते स चेमयादिन्नं,  
यज्जते पेत्तिकं धनं ।  
सब्बन्तं निदहेय्यासि,  
भद्देकोमारपेमिके ॥

२१३. तहिं नवुत्तपुब्बं मे,  
सामिकेन ममीदिसं ।

कदाचिएत्थकंकालं,  
मद्दीएवज्झिचिन्तयि ॥

२१४.ततो उब्बिग्गचित्तेन,  
मद्दीएव मभासथ ।  
कुहिं देव निदहामि,  
तंमे अक्खाहि पुच्छितो ॥

२१५.सीलवन्तेसु दुज्जासि,  
दानं मद्दी यथारहं ।  
नहिदाना परंअत्थि,  
पत्तिट्ठा सब्बपाणिनं ॥

२१६.निधानं नाम एतंव,  
धनानं नन्दिवड्डने ।  
दानंहि निधि सत्तानं,  
एवंब्याकासि खत्तियो ॥

२१७.मद्दीवत्त्वान साधूति,  
ओनमित्त्वा सिरुत्तमं ।  
सम्पटिच्छि ततो राजा,  
पुनापि एवमब्रवी ॥

२१८.जालिम्हिमद्दिदयेसि,  
साधुकण्हाजिनायच ।  
गारवंनिवातंकासि,  
सस्सुयासस्सुरम्हिच ॥

२१९.योहितं पेम चित्तेन,  
मयाविप्पवसेन ते ।  
इच्छे चेभवितुं अत्ता,  
सक्कच्चं तंउपट्ठहे ॥

२२०.सचे एवं नभवेय्य,  
भत्तारं मादिसं वियं ।  
परिरे सेहि अज्जं त्वं,  
माकि स्सिस्थो मयाविना ॥

२२१.तदाहि दुम्मुखी मदी,  
राजान मेव मब्रवी ।  
दुस्सुतं वत सुणोमि,  
ईदिसं किन्नुभाससि ॥

२२२.वियाचिक्खामि मेभ दे,  
सकलं दानि कारिणं ।  
हत्थिदानेनकुज्झन्ति,  
समग्गा सिवयो मम ॥

२२३.पब्बाजेन्ति ममं तेन,  
सिवयो सिविरट्ठतो ।  
महादानं ददिस्सामि,  
सुवे कोमारसङ्गमे ॥

२२४.प्ररस्वे निक्खमिस्सामि,  
रट्ठा एकोव सोभणे ।  
नानाभयेहि संकिण्णं  
वङ्कं गच्छामि पब्बत ॥

२२५.प्राणीकतपिये जालिं,  
कण्हाजिनज्च अत्तजं ।  
तज्चओहाय गच्छेय्यं,  
वसेय्यं एकोवने ॥

२२६.रज्जो सुत्वान सङ्कम्पि,  
वचनंसोकवट्ठनं ।  
मालुतेरितपत्तंव,  
मदीया हदयं तदा ॥

२२७.माममेवमवचुत्थ,  
कम्पेसि हदयं मम ।  
तत्ततेलेनसित्तंव,  
सरिरं राज दहते ॥

२२८.नेसधम्मो महाराज,  
यं त्वं गच्छेय्य एको ।

अहंपि तेन गच्छामि,  
येनगच्छसि खत्तिय ॥

२२९.मरणंवा तया सद्धिं,  
जीवितंवा तया विना ।  
तदेव मरणं सेय्यो,  
यज्जेजीवे तयापिना ॥

२३०.अग्निं उज्जालयित्वान,  
एकजाल समाहितं ।  
तत्थे वमरणं सेय्यो,  
यज्जे जीवे तया विना ॥

२३१.चरन्ता रज्जनागंवं,  
दुग्गेस्वन्वेत्ति हत्थिनी ।  
एवंतं अनुगच्छामि,  
पुत्तेआदायपच्छतो ॥

२३२.विमंसेतुं तदा राजा,  
मानसं मद्दिदेविया ।  
नानाभयं पकासेन्तो,  
एवंब्रवि भयापयं ॥

२३३.वियाचिक्खामि तेसच्चं,  
वनम्हि मुदुमानसे ।  
नानाभयं खरं घोरं,  
हेस्मं हदयकम्पनं ॥

२३४.केसरीनाम येभद्दे,  
मिगराजा खरस्सरा ।  
हिं सन्तिं ते ससद्देन,  
मिगेतिक्खग्ग दाठिनो ॥

२३५.दीपीव्यग्घाकण्हाच्छाच,  
तिक्खग्ग नख धारिनो ।  
खग्गा वनमहिंसाच,  
तिक्खग्गसिङ्गधारिनो ॥



२३६.तिक्खग्ग नख सिङ्गेहि,  
एते पोसंपि छिन्दिय ।  
खण्डाखण्डं करित्वान,  
मूलालंविय भक्खरे ॥

२३७.याचयक्खिनियोयक्खा,  
बहूमनुस्सखादका ।  
नरंनारिं गवेसन्ति,  
दुम्मुखा खग्गपाणिनो ॥

२३८.अथो अजगरासप्पा,  
घोरवीसाच विज्जरे ।  
विंसाचा रक्खसावाळा,  
सज्जुलोहितभोजना ॥

१३९.अज्जेपि बहवोसन्ति,  
भयाभेस्मकारका ।  
किंनभायसि एतेसं,  
भयानं भयमानसे ॥

२४०.मा ममं त्वं नुगच्छाहि,  
गच्छन्तं भयसंयुतं ।  
वनं इधेव अच्छाहि,  
वुत्तेहिसहभीरुके ॥

१४१.त्वेकदासिरिगब्भम्हि,  
वसन्ती सहमे सुभे ।  
सुत्वागवेसिताणङ्के,  
किंमे मज्जारगज्जितं ॥

२४२.त्वेकदाकिंविबोधेसि,  
भेमिभेमीति भासिय ।  
रत्तियं हि सयन्तं मं,  
सुत्वा नुलुङ्कवस्सितं ॥

२४३.त्वेकदा मेघसदंहि,  
सुत्वादिवा ममन्तिकं ।

धावित्त्वामं परिस्सज्ज,  
किं मुच्छिलोमहंसीनी ॥

१४४ एवंभय चञ्चलाय,  
सुखुमालाय देविया ।  
नालंहि वसितुंरञ्जे,  
भेस्मे अवनवासिके ॥

२४५ महीसुत्त्वान राजस्स,  
भासित्तं थीरमानसा ।  
विसारदेन चित्तेन,  
सामिकं एवमब्रवी ॥

२४६ तयिमे पेम चित्तञ्च,  
अरञ्जे भयमानसं ।  
तयितेसुमहाराज,  
सुतिक्खं पेम चेतसं ॥

२४७ सन्दते सीघसोतंमे,  
तयिसागर सन्निभे ।  
निच्चंपेमोदकंराज,  
गङ्गोदकंव सागरे ॥

२४८ मरणंपेमचित्तेन,  
जीवितं भय चेतसा ।  
तदेव मरणंसेय्यो,  
यञ्चेतं जीवितंचिरं ॥

२४९ प्राकारं ममूरंराज,  
कत्त्वान पुरतोवनं ।  
नानाभयं निवारेन्ती,  
गच्छं हंवेरहिंसिनी ॥

२५० तयिहं पेमचित्तासिं,  
गहेत्त्वा वङ्कपब्बते ।  
फलाफलंगवेसन्ती,  
वसेय्यामि तयासह ॥

२५१. एवंजि सूरभावं सा,  
दस्सयित्वान अत्तनो ।  
हिमवन्त वासिनीव-  
राजानं वीतितोसयि ॥

२५२. यदादक्खसिनच्चन्ते,  
कुमारे मालधारिने ।  
कीळन्ते अस्समेरम्मे,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

२५३. यदादक्खसिगायन्ते,  
अज्जोज्जमुखदस्सिने ।  
कुमारेवनगुम्बम्हि,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

२५४. यदादक्खसिमातङ्गं,  
सायंपातंब्रहावने ।  
असहायंविचरन्तं,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

२५५. नादंकरेणुसङ्घस्स,  
नदमानस्सपूरतो ।  
नागस्सवजतोसुत्वा,  
नरज्जस्ससरिस्ससि ॥

२५६. मिगंदिस्वानसायन्हं,  
पञ्चमालिनमागतं ।  
किं पूरिसेचनच्चन्ते,  
नरज्जस्ससरिस्ससि ॥

२५७. यदासुस्ससिनिग्घोसं,  
सन्दमानायसिन्धुया ।  
गीतंकिंपुरिसानञ्च,  
नरज्जस्ससरिस्ससि ॥

२५८. सरतस्सचसीहस्स,  
ब्यग्घस्सच्छस्सदिविनो ।

सदं सुत्वानखगगस्स,  
नरज्जस्ससरिस्ससि ॥

२५९.यदामोरीहिपरिकिण्णं,  
विचित्रपुच्छपक्खिनं ।  
मोरंदक्खसिनच्चन्तं,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

२६०.यदादक्खसि हेमन्ते,  
पुप्फितेधरणीरुहे ।  
सुरब्भिसम्पवायन्ते,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

२६१.यदा हेमन्ति केमासे,  
हरितं दक्खसि मेदनिं ।  
इन्दगोपक सञ्छन्नं,  
नरज्जस्स सरिस्ससि ॥

१६२.तदाहिफुस्सतीदेवी,  
ठितासि पुत्तसोकिनी ।  
सीरीपगब्भस्सद्वारम्हि,  
विमंसन्तीकथाकथं ॥

२६३.कलुनंपरिदेवित्थ,  
अज्जोज्जाभासितंगिरं ।  
सुत्वानफुस्सतीदेवी,  
वुत्तस्ससुणिसायच ॥

२६४.विसंमेखादितंसेय्यो,  
पब्बताच पपातनं ।  
मतञ्चरज्जुयाबज्झ,  
नत्थत्थोजीवितेनमे ॥

२६५.अज्झायकं दान पतिं,  
यसस्सिनं अमच्छरिं ।  
कस्मा वेस्सरं पुत्तं,  
पब्बाजन्ति अदूसकं ॥

२६६. पूजितं पतिरा जूहि,  
सब्बलोकहि तेसिनं ।  
कस्मा वेस्सन्तरं वुत्तं,  
पब्बाजेन्ति अदूसकं ॥

२६७. कलुनं परि देवित्वा,  
अस्सा सेत्वान फुस्सती ।  
वुत्तञ्च सुणिसं सीघं,  
अगा सिञ्चय सन्तिकं ॥

२६८. ततोतं सिञ्चयंदेवी,  
विसट्ठा एतदब्रवी ।  
नानूपायं पकासेन्ती,  
विचित्त वाद विञ्जुनी ॥

२६९. मधूनिव पला तानि,  
अम्बावपति ताछमा ।  
एवंहे स्सतिते रट्ठं,  
पब्बाजिते अदूसके ॥

२७०. हंसो निखीण पत्तोव,  
पल्लस्मिं अनूदके ।  
अपविट्ठो अमच्चेहि,  
एकोराजाविहिय्यसि ॥

२७०. तन्तंबूमि महाराज,  
अत्थोत्तेमा उपच्चगा ।  
मानंसिवीनंवचना,  
पब्बाजेसि अदूसकं ॥

१७२. देवियावचनं सुत्वा,  
धम्मराजाधम्मञ्चरो ।  
धम्मेन धम्मिकं बूसि,  
महेसिं पुत्तसोकिनिं ॥

२७३. एसो वेस्सन्तरो भद्दे,  
पाणापियतरो हिमे ।

तथापिनं पब्बाजेमि,  
धम्मसत्थवसानुगो ॥

२७४सीविरट्टुम्हिपोराण-  
राजूनंधम्मतन्तिया ।  
अहज्झिपचितिकुम्मि,  
विनयन्तोममोरसं ॥

२७५रज्जोतं वचनंसुत्वा,  
खिन्नाहदयकम्पिनी ।  
पुनसापरिदेवन्ती,  
एवंविलविफुस्सती ॥

२७६यस्सपुब्बेधजग्गानि,  
कणिकारावपुप्फिता ।  
यायन्तमनुयायन्ति,  
स्वज्जेकोवगमिस्सति ॥

२७७इन्दगोपकवण्णाभा,  
गन्धारा पण्डुकम्पला ।  
यायन्तमनुयायन्ति,  
स्वज्जेकोवगमिस्ससि ॥

२७८योपुब्बेहत्थिनायाति,  
सिविकायरथेनच ।  
स्वज्जवेस्सरोराजा,  
कथंगच्छतिपत्थिका ॥

२७९कथंचन्दनलित्तङ्गो,  
नच्चगीतपबोधनो ।  
खुराजिनं फरुसञ्च,  
खारिकाजञ्चहाहिति ॥

२८०पवीसन्तो ब्रह्मरज्जं,  
कासावं अजिना निवा ।  
खरं कुस मयं चीरं,  
कथं परि दहिस्सति ॥

२८१.कासियानिच धरेत्वा,  
खोमको टुम्परानिच ।  
कुसचीरानि धारेन्ती,  
कथंमदीकरिस्सति ॥

२८२.वय्हाहि परियायित्वा,  
सिविकाय रथेनच,  
साकथज्ज अनुज्झङ्गी,  
पथं गच्छति पत्थिका ॥

२८३.सुखेधिताहिहिरज्ज-  
पादुकारुळ्हगामिनी,  
साकथज्जसुखानन्दी,  
पथंगच्छतिपत्थिका ॥

२८४.गन्त्वाइत्थिसहस्सानं,  
पूरतोयाहिमालिनी ।  
साकथज्जयसानन्दी,  
वनंगच्छतिएकिका ॥

२८५.सद्वंसिवायसुत्वाया,  
मुहुंउत्तस्सतेपुरे ।  
वसन्तीसाब्रहारज्जे,  
कथं वच्छतिभीरुका ॥

२८६.सद्वंसुत्वानुलुङ्कस्स,  
मुहुंउत्तसतेपुरे ।  
वसन्तीसाब्रहारज्जे,  
कथंवच्छतिभीरुका ॥

२८७.सकुणीहत पुत्ताव,  
सुज्जंदिस्वा कुलावकं ।  
चीरंदुक्खेन ज्ञायिस्सं,  
सुज्जंआगम्मिमंपुरं ॥

२८८.कुरुरी हतछापाव,  
सुज्जंदिस्वा कुलावकं ।

तेनतेन पधाविस्सं,  
पियेपुत्तेअपस्सती ॥

२८९.एवंमेविल पन्तिया,  
राजपुत्तं अदूसकं ।  
पब्बाजेसि वनंरट्ठा,  
मज्जेहिस्सामिजीवितं ॥

२९०.फुस्सत्या लवितंसुत्वा,  
सब्बा सिञ्चयरा जिनो ।  
बाहापग्गय्ह पक्कन्दुं,  
सिविकज्जा समागता ॥

२९१.पक्कन्दितरवंतासं,  
सुत्वा सोकपमद्विता ।  
सिविकज्जाच पक्कन्दुं,  
वेस्सन्तरनिवेसने ॥

२९२.ओरोधाच कुमाराच,  
वेसियाना ब्रह्मणा ।  
बाहापग्गय्हपक्कन्दुं,  
वेस्सन्तरनिवेसने ॥

२९३.हत्थारोहाअनीकट्ठा,  
रथिका पत्थिकारका ।  
बाहापग्गय्ह पक्कन्दुं,  
वेस्सन्तर निवेसने ॥

२९४.तस्सारत्या अच्चयेन,  
सूरिये उगतेसति ।  
आरोचयिंसु राजानं,  
दानग्गं उपगन्तवे ॥

२९५.अथपातोव सोराजा,  
न्हत्वाभूसन भूसितो ।  
दानसाल मुपागज्झि,  
महाजन पुरक्खतो ॥



२९६.दानसालासु दातब्बं,  
दिस्वान पटियादितं ।  
अमच्चेव माणापेसि,  
राजाभि तुट्टमानतो ॥

२९७.वृत्तानिवत्थकामानं,  
सोण्डानं देथवारुणिं ।  
भोजनं भोजनत्थिनं,  
सम्मदेव पवच्छथ ॥

२९८.येयंयं लद्धुमिच्छन्ति,  
तंतंतस्सपवच्छथ ।  
मायाचके निवारेथ,  
दानसालासु आगते ॥

२९९.तदासियं भीसनकं,  
तदासि लोमहंसनं ।  
महादाने पदिन्नम्हि  
मेदिनी सम्पकम्पथ ॥

३००.परिदेविंसु वेस्सन्त-  
रराजं पतितावदे ।  
पकित्तेत्वान नानप्प-  
कारं एवं वणिब्बका ॥

३०१.अम्हेहित्वान वेस्सन्त-  
रराजा दानदायको ।  
अचिरे नेव रट्टम्हा,  
निक्खमिस्सतिकाननं ॥

३०२.सत्तहत्थिसतेदत्वा,  
सब्बालङ्कार भूसिते ।  
एसवेस्सन्तरो सम्हा,  
रट्टम्हा निक्खमिस्सति ॥

३०३.सत्तअस्स सते दत्वा,  
सिन्धवे सीघ वाहने ।

एस वेस्सन्तरोसम्हा,  
रट्टम्हा निक्खमिस्सति ॥

३०४.रथेसत्तसतेदत्त्वा,  
सन्नन्धे उस्सितद्धजे ।  
एस वेस्सन्तरोसम्हा,  
रट्टम्हा निक्खमिस्सति ॥

३०५.सत्तकज्जा सतेदत्त्वा,  
सुरूपिनी विभूसिता ।  
एस वेस्सन्तरोसम्हा,  
रट्टम्हा निक्खमिस्सति ॥

३०६.सत्तधेनु सते दत्त्वा,  
सब्बाकंसु पधारणा ।  
एसवेस्सन्तरोराजा,  
सम्हारट्टानिरच्छति ॥

३०७.सत्तदासि सते दत्त्वा,  
सत्तदास सतानिच ।  
एसवेस्सन्तरोराजा,  
सम्हारट्टानिरच्छति ॥

३०८.अथेत्यवत्ततेसद्दो,  
तुमुलोभे रवोमहा ।  
समाकुलं पुरंआसि,  
अहोसि लोमहंसनं ॥

३०९.सोदत्त्वान महादानं,  
वेस्सन्तरो अमच्छरी ।  
पुरक्खतो अमच्चोहि,  
अगासकनिवेसनं ॥

३१०.ततोहि मद्वियासद्धिं,  
मातापितून सन्तिकं ।  
वन्दनत्थाय अगञ्छि,  
अलङ्कृत रथेनसो ॥

३११. वन्दित्वा पितरंबोधि-  
सत्तोब्रविकतञ्जली ।  
एवंआवीकरोन्तोव,  
गमिस्समानअञ्जसं ॥

३१२. ममंतात पब्बाजेसि,  
यम्हारट्ठा अदूसकं ।  
सिवीनं वचनत्थेन,  
तेनं-गच्छामि काननं ॥

३१३. सुवेअहं महाराज,  
सूरियुग मने सति,  
निक्खमिस्सामि रट्टम्हा,  
वङ्कं गच्छामि पब्बतं ॥

३१४. वनेवाळ मिगाकिण्णे,  
खग्गदीपिनिइसे विते ।  
अहंपुञ्जानि करोमि,  
तुम्हे पङ्कम्ही सीदथ ॥

३१५. ततोसोतरमानोव,  
गन्त्वानमाकुसन्तिकं ।  
वन्दमानोआरोचित्त,  
एवंज्हिसकमातुया ॥

३१६. अनुजानाहिमंअम्मा,  
गच्छामिवङ्कपब्बतं ।  
वनेपुञ्जानिकाहामि,  
पब्बज्जाममरुच्चति ॥

३१७. तंसुत्त्वारुण्णमुखेन,  
जननीएवमब्रवी ।  
अनुजानामितंवुत्तं,  
पब्बज्जातेसमिज्झभु ॥

३१८. अयज्जिवुत्त मेमदी,  
सुण्हा सुखुमवद्धिनी ।

अच्छतं सह वुत्तेहि,  
किं अरज्जेकरिस्सति ॥

३१९.मातुयावचनंसुत्वा,  
वेस्सन्तरो कतज्जली ।  
म्हितपुब्बमभा सित्त,  
आपेन्तोअत्तनोमतिं ॥

३२०.नाहंअका मादासंवि,  
अरज्जंनेतु मुस्सहे ।  
सचेइच्छ तिअन्वेतु,  
सचेनिच्छति अच्छतु ॥

३२१.ततोसुण्हंमहाराजा,  
याचितुंपटिपज्जथ ।  
माचन्दनसमाचारे,  
रजोजल्लमधारयि ॥

३२२.कासियानिचधारेत्वा,  
कुसचीरमधारयि ।  
दुक्खोवासोअरज्जस्मिं,  
माहित्वंलक्खणेगमि ॥

३२३.ततो पतिब्बता सुण्हा,  
सस्सुरं एवमब्रवी ।  
नाहं तंसुखमिच्छय्यं,  
यंमे वेस्सन्तरं विना ॥

३२४.ततो सुण्हं महाराजा,  
दुस्सहानि ब्रहावने ।  
नानाभयानि आपेन्तो,  
वनं याचि अगन्तवे ॥

३२५.यान सन्ति महाराज,  
भयानितानि कानने ।  
सब्बानि हं सहिस्समि,  
अनुगच्छामि मेपतिं ॥

३२६.पूरतोहं गमिस्सामि,  
ददन्ती भत्थुनो पथं ।  
उरसा पनुदहित्वान,  
कुस नळ वनादयो ॥

३२७.ब्रह्महि वतवरियाहि,  
कुमारी विन्दते पतिं ।  
वेधब्बं कटुकं लोके,  
गच्छज्जेव रथेसभ ॥

३२८.नानाकारेहि पीळेन्ति,  
अनार्थविधवं जना ।  
अतिवाक्येन भासन्ति,  
मिताचापि सलोहिता ॥

३२९.नग्गा नदी अनूदका,  
नग्गं रट्ठं अराजकं ।  
इत्थीपि विधवा नग्गा,  
यस्सासुंदस भातरो ॥

३३०.धजो रथस्स पज्जानं,  
धुमो पज्जा नमग्गिनो ।  
राजा रट्ठस्स पज्जानं,  
भत्ता पज्जानमित्थिया ॥

३३१.या दलिदस्स पोसस्स,  
दलिदी भरिया सिया ।  
अट्ठा अट्ठस्स राजिन्द,  
तं वे देवा पसंसरे ॥

३३२.कथं नुतासं हदयं,  
सुखरावत इत्थियो ।  
या सामिके दुक्खितम्हि,  
सुखमिच्छन्ति अत्तनो ॥

३३३.अपिसागरपरियन्तं,  
बहुवित्तधरंमहिं ।

नानारतनपरिपूरं,  
निच्छेवेस्सन्तरंविना ॥

३३४.सामिकं अनुगच्छिस्सं,  
अहं कासायवासिनी ।  
धीरत्थुतं निस्सीरिकं,  
वेधब्बंयञ्च नारिया ॥

३३५.सुण्हाय भासितं सुत्वा,  
सस्सुरो निक्खिपेतवे ।  
दुवे इधेव नत्तारो,  
सुण्हंसो एव मब्रवी ॥

३३६.इमेते दहरापुत्ता,  
जालीकण्हाजिना चुभो ।  
निक्खिप्प लक्खणे गच्छ,  
मयंते पोसिसामसे ॥

३३७.पियामे पुत्तका देव,  
जाली कण्हाजिना चुभो ।  
त्यम्हं तत्थ रमेस्सन्ति,  
अरञ्जे जीविसो किनं ॥

३३८.पुत्तेनेत्त्वान गच्छाम,  
द्वेमयं वङ्कपब्बतं,  
दक्खमाना वसिस्साम,  
एते पमोदमानसा ॥

३३९.सुणमाना वसिस्साम,  
गीतञ्च वियभाणिनं ।  
एतेसं नच्चमानानं,  
अरञ्जे मालधारिनं ॥

३४०.सुण्हाय भासितं सुत्वा,  
सस्सुरोखिन्न मानसो ।  
एवञ्जिसो विलवित्थ,  
पटिच्चदारके दुवे ॥

३४१सालिनं ओदनं भुत्वा,  
सुचिं मंसुपसेचनं ।  
रुक्खफलानि भुञ्जन्ता,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४२भुत्वा सतपले कंसे,  
सोवण्णे सतराजिते ।  
रुक्खपत्तेसु भुञ्जन्ता,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४३क्रासियानिच धारेत्वा,  
खोम कोटुम्परानिच ।  
कुसचीरानि धारेन्ता,  
कथं काहन्ति दारका ॥

३४४व्याहिपरियायित्वा,  
सिविकाय रथेनच ।  
पत्थिका परिधावन्ता,  
कथं काहन्ति दारका ॥

३४५कुटागारे सयित्वान,  
निवाते फुसितगले ।  
सयन्ता रुक्खमूलस्मिं,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४६प्रल्लङ्केसु सयित्वान,  
गोनके चित्तसन्थते ।  
सयन्ता तिणसन्थारे,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४७ग्रान्धकेन विलिम्पेत्वा,  
अगलुचन्दनेनच ।  
रजोजल्लानि धारेन्ता,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४८चामरी मोर हत्थेहि,  
बीजितङ्गा सुखेधिता ।

फुट्टा डंसेहि मकसेहि,  
कथंकाहन्ति दारका ॥

३४९ तहिं वं ब्रवि राजानं,  
विलपन्तं सोकट्टितं ।  
पटिच्च दारके सुण्हा,  
वेस्सन्तरपियज्जना ॥

३५० मा देव परिदेवेसि,  
माच त्वं विमनोअहु ।  
यथामयं भविस्साम,  
तथा हेस्सन्ति दारका ॥

३५१ एवज्झि सल्लपन्तानं,  
तेसं खत्तियजातिनं ।  
अज्जोज्जं विभाता रत्ति,  
समुग्गज्झित्थ सूरियो ॥

३५२ तदानेत्वा ठपयिंसु,  
चतुसिन्धवयुज्जितं ।  
अलङ्कृत रथं राज-  
द्वारे मङ्गलसम्मतं ॥

३५३ वन्दित्वा सस्सुरे मद्दी,  
आदाय पुत्तके दुवे ।  
भत्तुनो पुरतो गन्त्वा,  
पथमं रथमारुहि ॥

३५४ ततो वेस्सन्तरो माता-  
पितरो अतिवन्दिय ।  
पदक्खिणञ्च कत्वान,  
सीघसो रथमारुहि ॥

३५५ ततो मङ्गलद्वारेन,  
रथं पेसेसि लङ्कितं ।  
तोसापयं महासत्तो,  
महिं जालिस्स मातरं ॥



३५६.प्रथन्तेसु भिवन्दन्ति,  
सक्कच्चं बहवो जना ।  
वेस्सन्तरञ्च मद्दिञ्च,  
पस्समाना कतञ्चली ॥

३५७.आपुच्छन्तोच पक्कामि,  
गच्छिस्सामीहि पत्थयं ।  
निदुक्खा सुखिताहोथ,  
इतिसो वन्दके जने ॥

३५८.रथे ठितोव सोराजा,  
ओवदन्तो अपक्कमि ।  
दानआदीनि पुञ्जानि,  
करोथाति महाजनं ॥

३५९.गच्छन्ते बोधिसत्तम्हि,  
माता एवञ्हि चिन्तयि ।  
दातुकामोसि मेवुत्तो,  
पट्ठाय जातकालतो ॥

३६०.ततोदानं ददोपेतुं,  
पुत्तरतन पूरिते ।  
पुत्तस्सुभोसु पस्सेसु,  
पेसेसि सकटेबहू ॥

३६१.वेस्सन्तरोहि सम्परोहि सम्पत्त-  
याचकानं असेसकं ।  
अट्ठारसवारे दासि,  
कायारुळ्हं पिअत्तनो ॥

३६२.नगरा निक्खमन्तम्हि,  
वेस्सन्तरेस पेत्तिकं ।  
नगरं दट्ठुकामोसि,  
तदा सङ्कम्पि मेदनी ॥

३६३.तहिं रथप्पमाणम्हि,  
ठाने भिज्जिय मेदनी,

परिवर्तित्थ कुलाल-  
चक्कंवनगरामुखी ॥

३६४ नगरं ओलोकेत्त्वान,  
नगराभिमुखे रथे,  
ठितोमद्दिपि दक्खेतुं,  
एवंसोब्रवि हासयं ॥

३६५ इङ्ग मद्दि निसामेहि,  
रम्मरूपं व दिस्सति ।  
आवासो सिविसेट्टस्स,  
पेत्तिकं भवनं मम ॥

३६६ सहजातममच्चेच,  
निवत्तेत्वा महाजनं ।  
रथं पाजेसि सो सीघं,  
मोदन्तोमदियाततो ॥

३६७ अन्वागमिंसु पाजेन्तं,  
चत्तारो ब्रह्मणा तहिं ।  
याचितुं सिन्धवे एते,  
मद्दी पस्सिस्थ तावदे ॥

३६८ मद्दीपि मन्दसद्देन,  
याचका विय आगता ।  
इत्यारोचेसि भत्तारं,  
गण्हन्ती तस्स पिट्ठियं ॥

३६९ साधु भद्देति वत्त्वान,  
रथस्सागमनं अका ।  
ब्रह्मणा उपगन्त्वान,  
याचिंसु सिन्धवे तहिं ॥

३७० मोदमानोव सोदासि,  
ब्रह्मणानं सुसिन्धवे ।  
ब्रह्मणादाय गच्छिंसु,  
अस्सेसक निवेसनं ॥

३७१.अस्सेसु पन दिन्नेसु,  
 चत्तारो देवपुत्तका ।  
 रोहिच्चमिगवण्णेन,  
 रथं वहिय गज्झिसुं ॥

३७२.देवा रोहिच्चवण्णेन,  
 वहन्तीति सुबुद्धिमा ।  
 विजानित्वान मद्दिपि,  
 जापेन्तो एवमब्रवी ॥

३७३.इङ्गप्पमिह निसामेहि,  
 चित्तरूपं व दिस्सति ।  
 मिगरो हिच्चवण्णेन,  
 दक्खिणस्सावहन्तिमं ॥

३७४.मद्दीचेवं निच्छारेसि,  
 गिरं अच्छेररूपिनी ।  
 वेस्सन्तरस्सतेजेन,  
 रथं वहन्तिदेवता ॥

३७५.आगन्त्वान रथं याचि,  
 अपरो ब्राह्मणो ततो ।  
 बोधिसत्तोपिसोदासि,  
 रथं तस्स अनिग्घियं ॥

३७६.सकप्पिये ददन्तमिह,  
 मद्दी पहड्डमानसा ।  
 साधुकारं पवत्तेसि,  
 सदा मच्छेरहिंसिनी ॥

३७७.दिन्ने रथमिह अन्तर-  
 धारियिंसु देवपुत्तका ।  
 सब्बे ते पत्थिका आसुं,  
 राजामहिं तदाब्रवी ॥

३७८.त्वं मद्दि कण्हंगणहाहि,  
 लहुएसा कनिट्ठका ।

अहं जालिं गहेस्सामि,  
गरुको भातिकोहिसो ॥

३७९.राजा कुमारमादाय,  
राजपुत्तीच दारिकं ।  
सम्मोदमाना पक्कामुं,  
अज्जमज्ज पियं वदा ॥

३८०.आगच्छन्ते पटिपथं,  
दिस्वान अद्भिकेजने ।  
एवं पुच्छियगच्छिंसु,  
कुहिं वङ्कतपब्बतो ॥

३८१.कलुणं परिदेवित्वा,  
पुच्छिता अद्भिकाजना ।  
एवं ते पटिवेदेसुं,  
दूरेवङ्कतपब्बतो ॥

३८२.मग्गासन्नेसु पस्सन्ता,  
दारका फलिने दुमे ।  
तेसंफलानं हेतुम्हि,  
पितरो उपरोदरे ॥

३८३.रोदन्ते दारके दिस्वा,  
उब्बिग्गा विपुला दुमा ।  
यसमेवोनमित्वान,  
उपगच्छन्ति दारके ॥

३८४.इदं अच्छेरकं दिस्वा,  
मद्दी ससङ्कसन्निभा ।  
पित्तिपुण्णेन कायेन,  
एवंगायित्थ नन्दना ॥

३८५.अच्छेरं वत लोकस्मिं,  
अब्भूतं लोमहंसनं,  
वेस्सन्तरस्स तेजेन ।  
सयमे वोनता दुमा ॥

३८६.संखिपिंसु पथं यक्खा,  
 अनुकम्पाय दारके ।  
 निक्खन्तदिवसेनेव,  
 जेतरट्टमुपागमुं ॥

३८७.एकाहेनेवते तिस-  
 योजनानि अतिक्कमुं ।  
 सायन्हे मातुलं नाम,  
 सम्पत्ता नगरं सुभं ॥

३८८.नगरस्सस्स द्वारम्हि,  
 सालायं निसिदिं सुते ।  
 खेदं विनोदमानाव,  
 तोसेन्ता दारके दुवे ॥

३८९.मद्दीपि बोधिसत्तस्स,  
 रजं पादेसु पुञ्छिय ।  
 सम्बहित्वान पादेच,  
 विजयन्ती ठिता तदा ॥

३९०.सालाय निक्खमित्वान,  
 भत्तुचक्खुपथे ठिता ।  
 दिसोदिसं ओलोकेसि,  
 मद्दी कन्तारखेदिनी ॥

३९१.जेतियो परिवारिंसु,  
 दिस्वान असहायिकं  
 मद्दिं एवंउग्घोसिंसु,  
 इत्थी इच्छेररूविनी ॥

३९२.वय्हाहि परियायित्वा,  
 सिविकाय रथेनच ।  
 साज्ज मद्दीअरज्जस्मि,  
 पत्थिका परिधावति ॥

३९३.अनाथागमनं मद्दिं,  
 भत्तारा पुत्तकेहिच,

दिस्वागन्त्वाना चिक्खंसु,  
जेतिन्दानं खणेन ता ॥

३९४तं सुत्वा जेतपामोक्खा,  
रोदमाना उपागमुं ।  
वेस्सन्तरस्स पादेस,  
निपच्च इति पुच्छिसुं ॥

३९५किच्चिनु देव कुसलं,  
किच्चि देव अनामयं ।  
किच्चिपिता अरोगोते,  
सिवीनञ्च अनामयं ।  
को ते बलं महाराज,  
कोनु ते रथमण्डलं ॥

३९६.अनस्सको अरथको,  
दीघमद्धान मागतो ।  
किच्चामित्तेहि पकतो,  
अनुप्पत्तो सिमंदिसं ॥

३९७.अथ वेस्सन्तरोराजा,  
आगतहेतुमत्तनो ।  
जापेतुं जेतराजूनं,  
इमागाथा अभासथ ॥

३९८.कुसलञ्चेव मेसम्म,  
अथो सम्म अनामयं ।  
अथो विभा अरोगोमे,  
सिवीनञ्च आनामयं ॥

३९९.अहज्झिकुज्जरं दज्जं,  
सब्बसेतं गजुत्तमं ।  
ब्राह्मणानं सालङ्कारं,  
खेत्तज्जुं रठपूजितं ॥

४००तस्मिं मे सिवयोकुद्धा,  
विभा उपहतोमनो ।

अवरुद्धसि मं राजा,  
वङ्कंगच्छामिपब्बतं ॥

४०१ तदा ते जेतराजानो,  
बलानुप्पदमानसा ।  
एवं तोसिंसु राजानं,  
निक्खन्तं सकरठतो ॥

४०२ स्वागतन्ते महाराज,  
अथोते अदुरागतं ।  
इस्सरो सिअनुप्पत्तो,  
यंइधत्थिपवेदय ॥

४०३ इधेव ताव अच्छस्सु,  
जेतरट्ठे रथेसभ ।  
याव जेता गमिस्सन्ति,  
रज्जो सन्तिक याचितुं ॥

४०४ तदा वेस्सन्तरो आह,  
मावोगमित्थ सन्तिकं ।  
याचितुं मम पितुस्स,  
राजापि तत्थ निस्सरो ॥

४०५ अच्युग्गताहि सिवयो,  
बलग्गाने गमाचये,  
तेपअधंसि तुमिच्छन्ति,  
राजानं मम कारणा ॥

४०६ सचेएवं महाराज,  
सिया जेतुत्तरे पुरे ।  
इधेवरज्जं कारेहि,  
जेतेहि परिवारितो ॥

४०७ इद्धं फितज्जिदंरट्ठं,  
इद्धो जनपदो महा ।  
मतिं करोहि त्वं देव,  
रज्जस्स मनुस्सतितुं ॥

४०८ अलं मे रज्जसुखेन,  
पब्बाजितस्स रट्ठतो ।  
अतुट्ठा सिवयोचासुं,  
मज्जेरज्जेभिसेचय्युं ॥

४०९ असम्मोदनी यम्पिवोअस्स,  
अच्चन्तं ममकारणा ।  
सिवीहि भण्डनज्वावि,  
विग्गहो मे नरुच्चति ॥

४१० प्रटिग्गहितं यं दिन्नं,  
सब्बस्स अग्घियं कतं ।  
अवरुद्धसि मं राजा,  
वङ्क गच्छामिपब्बतं ॥

४११ अनेक परियायेन,  
जेतराजूहि याचितो ।  
अनिच्छन्तो पटिक्खीपि,  
रज्जं सो जेतरट्ठके ॥

४१२ नगरं अपवीसित्वा,  
सालं साणिपरिक्खिपं ।  
कारेत्वा एकरत्तिसो,  
सयी सपुत्तदारको ॥

४१३ पुब्बण्हसमये भुत्वा,  
नानगं रसभोजनं ।  
नूत्वा सो जेतराजूहि,  
परिवुतोव निक्खमि ॥

४१४ जेतराजा पन्नरस-  
योजनं जेतरट्ठतो ।  
गन्त्वान वनद्वारम्हि  
ठितामग मभासिसुं ॥

४१५ एससेलोमहाराज,  
पब्बतो गन्धमादनो ।



यत्त त्वं सह पुत्तेहि,  
सहभरियाय वच्छसि ॥

४१६. तं जेता अनुसासिंसु,  
अस्सुनेत्ता रुदम्मुखा ।  
इतो गच्छंमहाराज,  
उज्जुं येनुत्तराभिमुखो ॥

४१७. अथ दक्खसि भदन्ते,  
वेपुल्लं नाम पब्बतं ।  
नानादुमगणाकिण्णं,  
सीतच्छायं मनोरमं ॥

४१८. तमतिक्कमभदन्ते,  
अथ दक्खसि आपगं ।  
नदिंके तुमदिं नाम,  
गम्भीरं गिरिगब्भरं ॥

४१९. पुथुलो मच्छाकिण्णं,  
सुप्पतित्थं महोदकं ।  
थत्तनूत्वापि वित्वाच,  
अस्सासेत्वासपुत्तके ॥

४२०. अथ दक्खसि भदन्ते,  
नगोधं मधुविप्पलं ।  
रम्मके सिखरे जातं,  
सीतच्छायं मनोरमं ॥

४२१. अथ दक्खसि भदन्ते,  
नाळिकं नाम पब्बतं ।  
नानादिज गणाकिण्णं,  
सेलं किं पुरिसायुतं ॥

४२२. तस्स उत्तरपुब्बेन,  
मुचलिन्दो नाम सोसरो ।  
पुण्डरिकेहि सञ्छन्नो,  
सेतसोगन्धिकेहि च ॥

४२३ सोवनं मेघसङ्कासं,  
ध्रुवं हरितसद्वलं ।  
सीहोवा मिसपेक्खीव,  
वनसण्डं विगाहय ॥

४२४ तत्थ बिन्दुस्सरा वग्गू,  
नानावण्णा बहूदिजा ।  
कूजन्ति मुपकूजन्ति,  
उतुसंपुप्फिते दुमे ॥

४२५ सान्त्वा गिरिविदुग्गानं,  
नदीनं पभवानिच ।  
सो अद्वस पोक्खरणिं,  
करञ्च-क कुधायुतं ॥

४२६ पुथुलो मच्छआकिण्णं,  
सुप्पतित्थं महोदकं ।  
समञ्च चतुरं सञ्च,  
सादुं अप्पतिगन्धियं ॥

४२७ तस्सा उत्तरपुब्बेन,  
पण्णसालं अमापय ।  
पण्णसालं अमापेत्वा,  
उज्झाचरियाय ईहथ ॥

४२८ एवज्झि जेतराजानो,  
आचिक्खित्वान अञ्जसं ।  
एकं जेतपुत्तं ब्यत्तं,  
आमन्तेसुं सुसिक्खितं ॥

४२९ गच्छन्तेचा गच्छन्तेच,  
परिगणहस्सु लुद्धक ।  
इच्चेवं सञ्जापेत्वान,  
वनद्वारे ठपिं सुतं ॥

४३० नानाभय विनोदाय,  
वेस्सन्तरस्स राजिनो ।

आरक्खं ते ठपेत्वान,  
आगमिंसु सकंपुरं ॥

४३१ वेस्सन्तरोच गच्छन्तो,  
गन्ध मादनपब्बतं ।  
सपुत्त दारको पत्तो ।  
विस्समी दिवसं तहिं ॥

४३२ ततोत्तराहि मुखोसो,  
गच्छ वेपुल्ल पब्बतं ।  
पत्वा तप्पाद मग्गेन,  
पत्तो केतुमतिं नदिं ॥

४३३ तिस्सा तीरे निसीदित्वा,  
मंसंखादिय सुन्दरं ।  
दिन्नमेकेन लुद्धेन,  
नूत्वा पित्वाच विस्समी ॥

४३४ सोण्णसूचिं लुद्धकस्स,  
दत्त्वान सो ततोपरं ।  
गच्छन्तो दक्खिनिग्रोधं,  
पब्बतसिखरे ठितं ॥

४३५ तस्समूले निसीदित्वा,  
थोकंफलानि भुज्जिय ।  
ततोपरं स गच्छन्तो,  
पत्तो नाळिकपब्बतं ॥

४३६ नाळिकं परिहरित्वा,  
गच्छन्तो सो महासरं ।  
मुचलिन्दं उपागच्छि,  
नानाकमल भूसितं ॥

४३७ तस्स पुब्बउत्तरेन,  
खुद्दमग्गेन गच्छता ।  
दिट्ठं ब्रहावनं रम्मं,  
फल पुप्फान पूरितं ॥

४३८ तमतिक्कम्म गच्छन्तो,  
 अनुपुब्बेन खत्थियो ।  
 चतुरंस पोक्खरणिं,  
 सम्पत्तो, सि महोदकं ॥

४३९ वेस्सन्तरोच मदीच,  
 जालीकण्हाजिना चुभो ।  
 तत्थेव ते विस्समिसु,  
 अज्जमज्जपियंवदा ॥

४४० आवज्जन्तो तदा सक्को,  
 पस्सित्थ देवकुज्जरो ।  
 हिमवन्तं महासत्तं,  
 पविट्ठं भयभेरवं ॥

४४१ विस्सुकम्मं देवपुत्तं,  
 पक्कोसापिय सो ततो ।  
 अस्समं मापनत्थाय,  
 पेसेसि वड्ढपब्बतं ॥

४४२ विस्सुकम्मोपि सो सीघं,  
 ओतरित्वा देवलोकतो ।  
 वड्ढपब्बत कुच्छिम्हि,  
 मापेसि अस्समे दुवे ॥

४४३ दुवेच चङ्कमेरत्ति-  
 दिवा ठानानिमापयि ।  
 पटिरूपेसु ठानेसु,  
 पुप्फिते फलिते दुमे ॥

४४४ षट्ठियादियित्वा समण-  
 परिक्खारे असेसतो ।  
 अक्खरानिपि सोकासि,  
 एवं अस्सम भित्तिं ॥

४४५ पब्बज्जं इच्छमानाचे,  
 योते इमे गण्हन्तुवे ।

पब्बजित्वान अच्छन्तु,  
इमम्हिअस्समे सुखं ॥

४४६ वल्लिखित्वान सोदेवो,  
अमनुस्सेच भेरवे ।  
मिगे खगे पलापेत्वा,  
सकठान गतो अहु ॥

४४७ लो एकपदिकं मग्गं,  
दिस्वा वेस्सन्तरो ततो ।  
पब्बजितान मावासो,  
अयं हेहीति चिन्तिय ॥

४४८ म्हादिं अस्सम द्वारम्हि,  
ठपेत्वा पुत्तकेपिच ।  
अस्समं पविसित्वान,  
पस्सित्थ अक्खरानिसो ॥

४४९ इदंसक्केन दिन्ति,  
उत्वा सो तुट्ठमानसो ।  
पण्णसालं पविसित्थ,  
एकको पब्बजेतवे ॥

४५० त्तिहिं धनुज्ज खग्गज्ज,  
अपनेत्वा ससाटके ।  
ओमुज्जित्वान सोरत्त-  
वाकचीरं निवासयि ॥

४५१ अंसे कत्त्वान अजिन-  
चम्मज्ज सक्कदत्तियं ।  
गणिहत्थ इसिवेसंसो,  
बन्धित्वा जटमण्डलं ॥

४५२ ण्डमादाय निक्खम्म,  
पण्णसालाय चङ्कमं ।  
आरुह उद, नेत्वानं,  
चङ्कमी अपरापरं ॥

४५ ३३ततोसो पुत्तदारानं,  
सन्तिकं संवुतिन्द्रियो ।  
आगञ्छि सट्ठि वस्सोव,  
थेरो ओरुय्ह चङ्कमा ॥

४५ ३४दीदिस्वा महासत्तं,  
कलुनं परिदेवयि ।  
निपच्च तस्स पादेसु,  
पुराणानि अनुत्थुनं ॥

४५ ३५ततो सा बोधिसत्तेन,  
सद्धिं पविसि अस्समं ।  
गन्त्वा सकपण्णसालं,  
इसिवेसग्गहा अहु ॥

४५ ३६च्छापुत्तेपि तापस-  
कुमारके करिंसुते ।  
वसिंसु वङ्ककुच्छिम्हि,  
चत्तारो खत्तियाजना ॥

४५ ३७अथमद्दी वरंयाचि,  
महासत्तं महाइसिं ।  
मातुम्हे देवगञ्छित्थ,  
फलाफल गवेसनं ॥

४५ ३८धपुत्ते गहेत्वान,  
वसेय्याथ यथासुखं ।  
अहमेवा हरिस्सामि,  
मूलालेच फलाफले ॥

४५ ३९एवंवरं याचित्वान,  
अरञ्जतो फलाफलं ।  
आहरित्वान पोसेसि,  
जटिनीसा तयोजने ॥

४६ ०बोधिसत्तोपि याचित्त,  
वरंमहिं सुचारिणिं ।

मागच्छ आकालेभदे,  
पट्टायितो ममन्तिकं ॥

४६१ इत्थीच ब्रह्मचारिय-  
मलं नाम सुमेधसे ।  
ब्रह्मचारिं हि नासेन्ति,  
तस्मा याचामि मंवरं ॥

४६२ सम्पटिच्छित्थ साधूति,  
सामदी ब्रह्मचारिनी ।  
सकट्टाने ते वसिंसु,  
भावेन्ता पिय भावनं ॥

४६३ मेत्ताय आनुभावेन,  
महेसिस्स तियोजने ।  
अज्जमज्जं मेत्तायिंसु,  
समन्ता सब्बपाणिनो ॥

४६४ पातोवुट्ठाय मदीपि,  
उपट्ठापिय पानियं ।  
परिभोजनियञ्चेव,  
मुखोदकञ्च आहरि ॥

४६५ दन्तकट्टञ्च पादासि,  
ततो अस्सममण्डलं ।  
सम्मजित्वान द्वेपुत्ते,  
ठपेत्वा पितुसन्तिके ॥

४६६ खणित्तिं पच्छि मादाय,  
अङ्कुसञ्चापि गण्हिय ।  
वनमूलफलत्थाय,  
पावेस्सि एक्किावनं ॥

४६७ सायन्हसमये पच्छिं,  
मूलालेहि फलेहिच ।  
पूरापेत्वान सागज्झि,  
पण्णसालं अरज्जतो ॥

४६८ फलपच्छिं निक्खिपेत्वा,  
 सयं न्हात्वान पुत्तके ।  
 न्हापेत्वाच भुज्जिंसु,  
 मोदेन्ता चतुरोजना ॥

४६९ भुत्वा नल्लाप सल्लापं,  
 कत्वान पुत्तके दुवे ।  
 मद्दीआदाय पावीसि,  
 सापण्णसालमत्तनो ॥

४७० एवंवुत्तनियामेन,  
 चत्तारोखत्तियाजना ।  
 वङ्कपब्बतकुच्छिम्हि,  
 सत्तमासेवसिंसुते ॥

४७१ तदाकलिङ्गरुद्धिम्हि,  
 गामम्हिदुन्निविट्ठके ।  
 ब्रह्मणोजूचकोनाम,  
 भिक्खाचारो अलक्खिको ॥

४७२ कहापणसतंलद्धा,  
 भिक्खाचारेनब्राह्मणो ।  
 एकब्राह्मणकुलम्हि,  
 थपेत्वापुनसोगतो ॥

४७३ अनागन्त्वाचिरायन्ते,  
 जूचकम्हिगहापणं,  
 खीणं ब्राह्मणगेहम्हि,  
 वलज्जेत्वाअसेसतो ॥

४७४ ओदेसिगहापणंसो,  
 पच्छागन्त्वा न जूचको ।  
 कहापणस्सखीणत्ता,  
 दातुं नासक्खिब्राह्मणो ॥

४७५ धीता तस्स ब्राह्मणस्स,  
 नामेनामित्तापना ।



युवतीरूपवन्तीच,  
जूचकस्सअदंसुतं ॥

४७६ वसिथदुन्निविट्ठमि,  
आदायामित्ततापनं ।  
दहरिंजिण्णकोपापो,  
जूचकोयाचजीवको ॥

४७७ अमित्ततापनासम्मा,  
गरुं कत्त्वानब्राह्मणं ।  
पटिजग्गतिइन्दं व,  
सूजाउट्ठानसीलिनी ॥

४७८ युवानोब्राह्मणाअञ्जे,  
दिस्वानामित्ततापनं ।  
जायावत्तेन सम्पन्नं,  
सदारेइतितज्जरे ॥

४७९ अयं महल्लकं सम्मा,  
पटिजग्गतिजूचकं ।  
किं पमज्जथ अम्हाकं,  
युवानानंतु वो सतं ॥

४८० पटिजग्गथनोबाला,  
पस्सित्वा मित्ततापनं ।  
नोचेपटिजग्गेय्याथ,  
दण्डेस्सामखरंभुसं ॥

४८१ तज्जिता भरियासब्बा,  
पतीहि भयमानसा ।  
सन्निसिन्ना मन्तलिसु ।  
आरब्भामित्ततापनं ॥

४८२ प्रलापेस्साम अय्यायो,  
इमम्हादुन्नि विट्ठतो ।  
एवंसुखं विहिस्साम,  
जूचकस्स पजापतिं ॥

४८३ मन्तयित्वानता एवं,  
नदिं उदकहारिया ।  
समागन्ता उज्झायिसु,  
तित्थे अमित्तापनं ॥

४८४ अमित्तानुनतेमाता,  
अमित्तोनुनतेपिता ।  
येसंजिणस्सपादंसु,  
एवं दहरियं सतिं ॥

४८५ अहितंवततेज्जाती,  
मन्तयिसु रहोगता ।  
येतंजिणस्स पादंसु,  
एवं दहरियंसतिं ॥

४८६ अमनापवासंवसति,  
जिण्णेनपतिनासह ।  
यात्वंवससिजिणस्स,  
मतन्तेजीवितावरं ॥

४८७ अहिनुनतेविन्दिसु,  
मातापिताचसोभणे ।  
तुय्हत्थायजूचकम्हा,  
पतिं अज्जंसुयोब्बनं ॥

४८८ द्रुयिट्ठंतेनवमिया,  
अकतं अग्निहुतकं ।  
येतंजिणस्सपादंसु,  
एवंदहरियंसतिं ॥

४८९ समणे ब्राह्मणे सुद्धे,  
अक्कोसि ब्राह्मचारिणे ।  
येनतेनदहरीत्वं,  
मज्जेजिण्णेनसङ्गमी ॥

४९० नदुक्खं अहिनादट्ठं,  
नदुक्खंसत्तियाहतं ।

तञ्चदुक्खञ्चतिब्बञ्च,  
यंपस्सेजिण्णकंपतिं ॥

४९१. नत्थिखिट्टानत्थिरति,  
जिण्णेनपतिनासह ।  
नत्थिअल्लापसल्लापो,  
जग्धितुंविनसोभति ॥

४९२. यदादहरोदहरी,  
मन्तयिंसुरहोगता ।  
सब्बसोकाविनस्सन्ति,  
येकेचिहदयस्सिता ॥

४९३. द्रहरीत्वंरूपाती,  
पुरिसात्वमभिपत्थिता ।  
गच्छ जातिकुले अच्छ,  
किं जिण्णो रमयिस्सति ॥

४९४. रोदमानावआगञ्छि,  
साघरंपरिभासिता ।  
ब्राह्मणीहि हिरायन्ती,  
घटमादायसीघसो ॥

४९५. रोदन्तिं आगतंजायं,  
दिस्वाकिं भोतिरोदिय ।  
आगच्छ सीतिपुच्छित्थ,  
पच्चुगगच्छं वजूचको ॥

४९६. नतेब्राह्मण गच्छामि,  
नदिं उदकहारिया ।  
थियोमंपरिभासिंसु,  
तयाजिण्णेनब्राह्मण ॥

४९७. ब्राह्मण्याभासमानाय,  
कथंसुत्त्वानब्राह्मणो ।  
तोसेन्तोभरियंरुण्णं,  
जिण्णोसोएतदब्रवी ॥

४९८मामेत्वंअकराकम्मं,  
ममेउदकमाहरि ।  
अहंउदकमाहिस्सं,  
माभोतिकुपिताअहु ॥

४९९नाहंतमिहकुलेजाता,  
यंत्वंउदकमाहरि ।  
एवंब्राह्मणजानाहि,  
नतेवच्छामिहंघरे ॥

५००सचेमेदासंदासिं वा,  
नानयिस्ससिब्राह्मण ।  
एवंब्राह्मणजानाहि,  
नतेवच्छामसन्तिके ॥

५०१.नत्थिमे सिब्बट्ठानंवा,  
धनधज्जच्च ब्रह्मणि ।  
कुतोतं दासंदासिं वा,  
आनयिस्सामि भोतिया,  
अहंभोतिं उपट्ठिस्सं,  
माभोतिकु पिताअहु ॥

५०२एहिते अह मक्खिस्सं,  
यथामेवचनंसुतं ।  
एसवेस्सन्तरो राजा,  
वड्ढेवसति पब्बते ॥

५०३तंत्वंगन्त्वान याचस्सु,  
दासंदासिञ्च ब्रह्मण ।  
सोतेदस्सति याचितो,  
दासंदासिञ्च खत्थियो ॥

५०४जिण्णोहस्मि दुब्बलो,  
दीघोचद्धासु दुग्गमो ।  
कथंगन्तुं सक्खिस्समि,  
उपठिस्सामि तं अहं ॥

५०५. यथा अगन्त्वा सङ्ग्रामं,  
अयुद्धोऽपि पराजितो,  
एवमेव तु वं ब्रह्मे,  
अगन्त्वाऽपि पराजितो ॥

५०६. सचेमे दासं दासिं वा,  
नानयिस्ससि ब्रह्मण ।  
एवं ब्रह्मण जानाहि,  
न ते वच्छा महं घरे ।  
अमनापं ते करिस्सामि,  
तं ते दुक्खं भविस्सति ॥

५०७. न खत्ते उतुप्फेसु,  
यदामं दक्खसि लङ्कतं ।  
अज्जेहि सद्धिं रममानं,  
तं ते दुक्खं भविस्सति ॥

५०८. अदस्सनेन मय्हं ते,  
जिण्णस्स परिदेवतो ।  
भिय्यो वङ्का पलिताच,  
बहू हेस्सन्ति ब्रह्मण ॥

५०९. ततो सो ब्रह्मणो भीतो,  
ब्रह्मणियाव सानुगो ।  
अट्ठितो कामरागेन,  
ब्रह्मणि एतदब्रवी ॥

५१०. पाथेय्यं मे करोहि त्वं,  
संकुल्यासकलानिच ।  
मधुपिण्डिकाचसुकतायो,  
सत्थु भत्तञ्च ब्रह्मणि ॥

५११. आनयिस्सं मे थुनके,  
उभो दासकुमारके ।  
ते तं परिचरिस्सन्ति,  
रत्तिं दिवमतन्दिता ॥

५१२.साखिप्पंपटियादेसि,  
पाथेय्यंमित्ततापना ।  
पटियादितन्ति आचिक्खि,  
ब्रह्मणस्सअलक्खिनो ॥

५१३.गेहेदुब्बलठानंसो,  
थिरंकत्त्वानब्रह्मणो ।  
भरियायगोपनत्थं,  
गुत्तद्वारज्जसङ्खरि ॥

५१४.द्रारूनिआहरित्वान,  
घटेपूरेसिवारिना ।  
जायायसुखवासत्थं,  
अनिक्खन्तुंचगेहतो ॥

५१५.प्रच्चक्खेयेव जायाय,  
इसिवेसंसमादिय ।  
पस्सित्वाभरियंएवं,  
ओवदेसिसजूचको ॥

५१६.इतोपठायत्वंभदे,  
विकालेमास्सुनिक्खमि ।  
ममआगमनायाव,  
वसेसिअप्पमत्तका ॥

५१७.इदंवत्त्वानलगित्वा,  
सोपाथेय्यपसिब्बहं ।  
उपाहनज्जआरुह,  
गण्हीकत्तरदण्डकं ॥

५१८.ततोसोरुण्णमुखेन,  
भरियंकत्वापदक्खिणं ।  
सोचमानो वपक्कामि,  
दासके परियेसितुं ॥